

**แบบแผนการผลิตงานหัตถกรรมทอผ้าพื้นเมือง :
กรณีศึกษาหมู่บ้านไทลื้อในจังหวัดน่าน**

นาย ชวิชัย วงศ์ชนาตุณทร

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2540

ISBN 974-639-081-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 4 ก.ย. 2546

I 1826654X

**LOCAL TEXTILE WEAVING AND EFFECTS ON VILLAGE EMPLOYMENT
AND INCOME : A CASE STUDY OF TAI LUE VILLAGES
IN NAN PROVINCE**

Mr. Thawatchai Wongthanasoontorn

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics in Economics**

Department of Economics

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 1997

ISBN 974-639-081-3

รัชชัย วงศ์นาถนุทร : แบบแผนการผลิตงานหัตถกรรมทอผ้าพื้นเมือง : กรณีศึกษาหมู่บ้านไทลื้อในจังหวัดน่าน (LOCAL TEXTILE WEAVING AND EFFECTS ON VILLAGE EMPLOYMENT AND INCOME : A CASE STUDY OF TAI LUE VILLAGES IN NAN PROVINCE) อ.ที่ปรึกษา : รศ. ดร. ผาสุก พงษ์ไพจิตร, อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ. ดร. วรวิทย์ เจริญเลิศ, 171 หน้า, ISBN 974-639-081-3.

วัตถุประสงค์หลักในการศึกษานี้ มี 3 ประการ คือ ศึกษาแบบแผนการผลิตและความสัมพันธ์ในการผลิตงานหัตถกรรมทอผ้าพื้นเมือง วิเคราะห์ผลกระทบของงานทอผ้าพื้นเมืองต่อรายได้และการจ้างงานในหมู่บ้านที่ศึกษา และนำเสนอการจ้างงานที่อาศัยการส่งเสริมระบบการผลิตและเทคนิคพื้นบ้านซึ่งดำรงอยู่ในชุมชน และสามารถขยายตัวได้เมื่อมีแรงกระตุ้นจากอุปสงค์ภายนอก โดยมีแนวคิดว่าการผลิตที่มีพื้นฐานของทักษะฝีมือและความชำนาญดั้งเดิมภายในท้องถิ่น สามารถเป็นทางเลือกหนึ่งของการพัฒนาชนบทสำหรับหมู่บ้านที่มีศักยภาพได้

ในการศึกษาเฉพาะกรณี ได้เลือกหมู่บ้านดินคอก และหมู่บ้านหัวน้ำ ตำบลกิตติเมฆ อำเภอปัว จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นการเลือกพื้นที่แบบเจาะจง เนื่องจากเป็นหมู่บ้านชาวไทลื้อที่มีความชำนาญด้านการทอผ้าฝ้ายที่คงงานเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชุมชนเป็นเวลายาวนาน ผลิตผ้าที่เป็นเอกลักษณ์และรู้จักกันดีคือ "ลายน้ำไหล" และ "ลายไทลื้อ" ในปัจจุบันสตรีแม่บ้านได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มทอผ้าของหมู่บ้านโดยใช้หลักการสหกรณ์ เพื่อผลิตผ้าทอพื้นเมืองตามความต้องการของตลาดภายนอก

การศึกษานี้ได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์จากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก และการสังเกตการณ์ภาคสนาม ผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์สตรีทอผ้า 2 หมู่บ้านจำนวน 44 รายจากสมาชิกกลุ่มทั้งสิ้น 56 ราย แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาคือ กรอบแนวคิดวัฒนธรรมชุมชนผสมผสานกับทฤษฎีพัฒนาเศรษฐกิจนอกระบบ

กรอบแนวคิดวัฒนธรรมชุมชนมองว่า การทอผ้าพื้นเมืองเป็นส่วนหนึ่งของทักษะความชำนาญดั้งเดิมและระบบการผลิตซึ่งดำรงอยู่ก่อนที่แบบแผนการผลิตของหมู่บ้านจะถูกเปลี่ยนแปลงโดยกระแสทุนนิยมจากภายนอก ในขณะที่ทฤษฎีพัฒนาเศรษฐกิจนอกระบบมองว่า การผลิตของหมู่บ้านเป็นส่วนหนึ่งของสาขาเศรษฐกิจนอกระบบ ที่สามารถยกระดับให้เป็นแนวทางการพัฒนาชนบทได้โดยการเชื่อมโยงการผลิตของหมู่บ้านกับแรงกระตุ้นจากอุปสงค์ภายนอก ทฤษฎีของแนวคิดนี้มีแนวโน้มว่าจะเน้นงานรับเหมาช่วงการผลิตจากระบบโรงงานสมัยใหม่ให้กับชาวบ้าน อาทิ การเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป หรือ การประกอบชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะฝีมือและการฝึกอบรมมากนัก อาจกล่าวได้ว่า งานรับเหมาช่วงการผลิตสามารถสร้างการจ้างงานและรายได้ แต่ไม่ได้เพิ่มทุนทักษะฝีมือหรือความชำนาญใหม่ให้กับชาวบ้าน ในขณะที่แนวคิดวัฒนธรรมชุมชนเสนอว่า ควรพัฒนาทักษะฝีมือและเทคนิคที่มีอยู่ในหมู่บ้านให้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างงานในชนบท โดยเน้นไปที่ความชำนาญดั้งเดิมของท้องถิ่น เพื่อเป็นการรักษาและพัฒนาทักษะฝีมือและศักยภาพของเศรษฐกิจหมู่บ้านต่อไป

ผลการศึกษาที่สำคัญ พบว่า การรวมกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองในลักษณะสหกรณ์ เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชาวบ้าน และองค์กรพัฒนาเอกชนที่ต้องการส่งเสริมความชำนาญพื้นบ้าน การส่งเสริมการทอผ้าพื้นเมืองซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวบ้านทำมานานเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น ความสัมพันธ์แบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความชำนาญภายในชุมชน ส่งผลให้ผู้ผลิตเกิดอำนาจต่อรอง

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ เพิ่มการจ้างงานและรายได้ ลดการว่างงานและลดการอพยพแรงงานออกจากหมู่บ้านได้ระดับหนึ่ง สมาชิกกลุ่มทอผ้ามีรายได้จากการทอผ้าเฉลี่ย 10,211 บาทต่อปี คิดเป็นประมาณร้อยละ 27 ของรายได้ทั้งหมดของครัวเรือน ปัญหาที่กลุ่มทอผ้าประสบอยู่ คือ วัสดุค้ำฝ้ายมีราคาสูงขึ้น ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ และตลาดที่มีการแข่งขันกันสูง

ข้อสรุปที่สำคัญของการศึกษานี้ คือ งานรับมาทำที่บ้านซึ่งมีพื้นฐานของวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นมีฐานะที่เหนือกว่าการรับเหมาช่วงการผลิตจากโรงงาน กล่าวคือ งานประเภทแรกส่งเสริมทักษะฝีมือดั้งเดิมของชุมชนให้เข้มแข็งกว่า ทำให้ชาวบ้านมีอำนาจการต่อรองมากกว่า และมีศักยภาพสูงกว่า สามารถเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่มั่นคงในอนาคตได้

ภาควิชา
สาขาวิชา
ปีการศึกษา

ลายมือชื่อนิติกร
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C760437 : MAJOR ECONOMICS

KEY WORD: HOMEBASED WORK / COMMUNITY BUSINESS / LOCAL TEXTILE WEAVING / ALTERNATIVE DEVELOPMENT

THAWATCHAI WONGTHANASOONTORN : LOCAL TEXTILE WEAVING AND EFFECTS ON VILLAGE EMPLOYMENT AND INCOME : A CASE STUDY OF TAI LUE VILLAGES IN NAN PROVINCE. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. PASUK PHONGPAICHTI, Ph.D. THESIS COADVISOR : ASSO. PROF. VORAVIDH CHAROENLOBT, Ph.D. 171 PP. ISBN 974-639-081-3.

Three major objectives of this study are as follows. Firstly, to study the production pattern and production relations of local textile weaving. Secondly to analyse the effects of the local weaving industry on income and employment in the studied villages. Thirdly, to examine whether employment can be generated based on the promotion of a local production system and techniques which already exist within the village community, and can be expanded on the impetus of demand from outside. The study also examined whether local production based on indigenous skills and expertise can be an alternative rural development strategy for some potential villages.

Two villages, namely, Ban Tintok and Ban Huanam located at Tambon Silalaeng in Amphur Poa, Nan Province were purposively chosen for case studies. The local inhabitants are Tai Lue who have had the expertise of weaving cotton yarn into beautiful textiles mainly for local use for a long time. The distinctive weaving pattern is known as 'lai nam lai' and 'lai tai lue'. In recent years female weavers have formed together into weaving groups along the line of co-operatives in order to produce textiles to satisfy the demand from outside.

The methods for collecting information were: interviews using structured questionnaires; in-depth interview of key informants; and field observations. Out of a total of 56 female weavers in the two villages, 44 were interviewed. The theoretical underpinning of the study combines aspects of the community culture approach to development, with elements from informal sector theory.

The community culture approach sees local textile weaving as being part of the indigenous skills and production system which exist before the village's production pattern was penetrated by the forces of capitalism from outside. On the other hand, the informal sector approach sees village production as a part of informal sector work which can be promoted for rural development by linking it to the impetus of demand from outside. The strategy of informal sector promotion has tended to focus on subcontracting work from modern factories to village workers-for instance, sewing of cut garments, or assembling of parts for electronic products. These kinds of work do not require much skill and training. They provide employment and income, but do not enhance skills or meaningful new expertise to villagers. Whereas the community culture approach suggests that skills and techniques which already exist in the village should also be developed as part of employment promotion. By focussing on local expertise, the skills and potential of the village economy can be preserved and developed further.

The major findings of the study are as follows. The co-operative groupings among the weavers resulted from the process of learning-by-doing between villagers and some NGOs which wanted to promote local expertise of these villages. The promotion of local weaving as a means of furthering the livelihood of villagers is in harmony with the local community culture. The co-operative relations and the local expertise enhance the bargaining power of the producers.

The most important economic effects have been an increase in employment and income, and a reduction in unemployment and emigration to work elsewhere. Members of the weaving group earned on average 10,211 bath per year, which accounted for about 27 percent of their household income. The problems they faced were the high prices of cotton input, lack of current capital and fierce competition in the market.

The major conclusion of the study is that home-based work draws on the heritage of the local community culture is superior to factory subcontracting in several ways. It strengthens the existing skill base of the community, provides the villagers with more bargaining power, and has greater potential for delivering a stable source of income into the future.

ภาควิชา.....เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา.....เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา..... ๒๕๔๐

ลายมือชื่อนิติศ..... อธิษฐ์ วัฒนคุณพร.
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสำเร็จดั่งนี้ได้ด้วยแรงสนับสนุน ความเอาใจใส่ ความห่วงใย และกำลังใจ เป็นอย่างดียิ่งจากบุคคลหลายท่านที่ ผู้วิจัยเคารพรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร. ผาสุก พงษ์ไพจิตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. วรวิทย์ เจริญเลิศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งท่านได้เปิดโอกาสและ จุดประกายความคิดแก่ผู้วิจัยในการศึกษาทางเลือกการพัฒนาสาขาเศรษฐกิจนอกระบบในภาคชนบท ตลอดจนให้ คำแนะนำ ตรวจสอบแก้วิทยานิพนธ์ และข้อคิดเห็นต่างๆในการวิจัยมาด้วยดีตลอด ทำให้วิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ ในที่สุด ศิษย์ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ เท็ชรประเสริฐ ประธานกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวลน้อย ศรีวิรัตน์ และอาจารย์ธีรนาถ กาญจนอักษร อาจารย์กรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่า กรุณาให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ซึ่งช่วยทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในระหว่างที่ ผู้วิจัยได้ศึกษาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้รับทุนยกเว้นค่าเล่าเรียนจากทางสมาคมศิษย์เก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็น ระยะเวลา 2 ปีการศึกษา ตลอดจนได้รับการสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ กำลังใจและความห่วงใยจากมารดา พี่ชาย พี่สะใภ้ พี่สาว เพื่อนๆ น้องๆ และหลานๆ เสมอมาจนสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสมาคมศิษย์เก่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณดำแพน และ คุณเรืองเดช จอมเมือง เครือข่ายกลุ่มฮักเมืองน่าน ที่อำนวยความสะดวกทุกประการ ตั้งแต่การให้ข้อมูล การประสานงานกับชาวบ้าน ชี้นำวิธีการศึกษาและเก็บข้อมูลในพื้นที่ ตลอดจนเชื้อเชิญเพื่อสถานที่พักในระหว่างที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามในหมู่บ้าน และขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณพี่ ประธาน กรรมการและสมาชิกกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองตำบลศิลาแดง อำเภอปัว จังหวัดน่าน ทุกๆท่านที่ สละเวลามอบความรู้อันเป็นประโยชน์ ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจ

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่และบุคลากรทุกท่านของแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและติดต่อขอข้อมูล ขอ ขอบคุณศิษย์ผู้พี่เศรษฐศาสตร์การเมือง โดยเฉพาะคุณศิริพร ยอดกมลศาสตร์สำหรับคำแนะนำ ได้ถามถึงและให้ กำลังใจมาตลอด ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับคุณชัยยศ จิรพฤษภิญโญ และคุณสมจิตต์ ป่าละกาส ที่ให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยมิตรภาพเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอระลึกถึงพระคุณ และขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้กำเนิด ได้มอบความรัก ความอบอุ่น กำลังใจและทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะก่อประโยชน์ต่อประชาชนเจ้าของประเทศไม่มากนักน้อย หากมีข้อผิดพลาดประการใดจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ด้วยความเต็มใจ

ชัชชัย วงศ์ชนาสุนทร

พฤษภาคม 2541

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนที่	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	14
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	15
1.4 ขอบเขตการวิจัย	16
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย	16
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	19
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสาขาเศรษฐกิจนอกระบบ	24
2.2 แนวคิดวัฒนธรรมชุมชน	33
2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
3 แบบแผนการปฏิบัติงานหัตถกรรมทอผ้าพื้นเมือง.....	42
3.1 สภาพชุมชนที่ศึกษา	42
3.2 แบบแผนการผลิตและความสัมพันธ์ในการผลิต	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 บทบาทของหัตถกรรมทอผ้าพื้นเมือง : ผลต่อรายได้และเศรษฐกิจของครัวเรือน ...	70
4.1 ข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างภาคสนาม	70
4.2 ศักยภาพและความสำคัญของงานหัตถกรรมทอผ้าพื้นเมือง	92
4.3 ผลกระทบของการรวมกลุ่มทอผ้าในหมู่บ้าน	96
4.4 ปัจจัยเสริมต่อการพัฒนาธุรกิจกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง	97
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	99
5.1 สรุปผลการวิจัย	99
5.2 ข้อเสนอแนะ	104
รายการอ้างอิง	106
ภาคผนวก ก	113
แนวคำถามในการศึกษา	114
แบบสอบถาม	116
รายชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม	130
ภาคผนวก ข	132
ภาพแบบแผนการผลิตของกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง	133
ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับหมู่บ้านที่ศึกษา	143
ภาคผนวก ค	156
อนุสัญญาฉบับที่ 177 ว่าด้วยงานที่รับไปทำที่บ้าน	157
ข้อเสนอแนะฉบับที่ 184 ว่าด้วยงานที่รับไปทำที่บ้าน	163
ประวัติผู้เขียน	171

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	แสดงความแตกต่างระหว่างภาคเศรษฐกิจในระบบและภาคเศรษฐกิจนอกระบบ ..	2
ตารางที่ 2	แสดงความแตกต่างระหว่างแรงงานนอกระบบกับแรงงานตามกฎหมาย	6
ตารางที่ 3	แสดงต้นทุนวัตถุดิบฝ่ายชนิดต่างๆของกลุ่มและสมาชิก	56
ตารางที่ 4	แสดงตัวอย่างการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการข้อมสิทธิ์รวมชาติ	58
ตารางที่ 5	แสดงแบบแผนการใช้แรงงานของสมาชิกกลุ่มทอผ้า	59
ตารางที่ 6	แสดงต้นทุนซื้อและราคาขายผลิตภัณฑ์ผ้าทอของกลุ่ม	61
ตารางที่ 7	แสดงผลการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าบ้านหัวน้ำ	64
ตารางที่ 8	แสดงสัดส่วนทุนดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าบ้านหัวน้ำ	65
ตารางที่ 9	แสดงลักษณะผู้ให้สัมภาษณ์	72
ตารางที่ 10	แสดงลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินของครัวเรือนตัวอย่าง	73
ตารางที่ 11	แสดงการแจกแจงลักษณะการถือครองที่ดินจำแนกตามขนาดที่ดินถือครอง	73
ตารางที่ 12	แสดงรายได้สุทธิเฉลี่ยต่อครัวเรือนสมาชิกกลุ่มทอผ้า ในรอบปี 2538	74
ตารางที่ 13	แสดงการเปรียบเทียบตัวเลขผลการศึกษากับของทางสำนักงานสถิติแห่งชาติ ...	78
ตารางที่ 14	แสดงแหล่งที่มาของรายได้เฉลี่ยจำแนกตามการถือครองและ การใช้ประโยชน์ที่ดิน	80
ตารางที่ 15	แสดงรายได้จากการทอผ้าจำแนกตามช่วงอายุของสมาชิกกลุ่มทอผ้า	81
ตารางที่ 16	แสดงรายได้สุทธิของครัวเรือนจำแนกตามช่วงอายุของสมาชิกกลุ่มทอผ้า	82
ตารางที่ 17	แสดงรายได้เฉลี่ยจากการทอผ้าและรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ของสมาชิกกลุ่มทอผ้า	82
ตารางที่ 18	แสดงการออมทรัพย์และหนี้สินของครัวเรือนตัวอย่าง	83
ตารางที่ 19	แสดงแหล่งที่มาของรายได้เฉลี่ยจำแนกตามการออมทรัพย์	84
ตารางที่ 20	แสดงความคิดเห็นต่อการประกอบอาชีพหัตถกรรมทอผ้าพื้นเมือง	85
ตารางที่ 21	แสดงลักษณะของผู้อพยพออกไปทำงานนอกหมู่บ้าน	88
ตารางที่ 22	แสดงแหล่งที่มาของรายได้ของครัวเรือนที่มีและ ไม่มีแรงงานอพยพออกนอกหมู่บ้าน	89
ตารางที่ 23	แสดงการเปรียบเทียบการอพยพของสมาชิกในครัวเรือนก่อนและ หลังเข้ากลุ่มทอผ้า	90
ตารางที่ 24	แสดงการเปรียบเทียบการออกไปทำงานนอกหมู่บ้านของสมาชิกในครัวเรือน หลังจากการเข้าร่วมกลุ่มทอผ้า	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 25 แสดงแหล่งที่มาของรายได้ของครัวเรือนจำแนกตาม การเปลี่ยนแปลงด้านการอพยพ	91
ตารางที่ 26 แสดงผลกระทบด้านการอพยพแรงงานจากการทอดผ้า จำแนกตามการยอมรับ	92

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนก

แผนที่ที่ 1	แสดงที่ตั้งหมู่บ้านหัวน้ำ บ้านดินคก บ้านฝาย ลำน้ำจูนและลำหมืองทั้ง 2 สาย ...	44
แผนที่ที่ 2	แสดงหมู่บ้านดินคก หมู่ที่ 4 ด.ศิลาแดง อ.ปัว จ.น่าน	45
แผนที่ที่ 3	แสดงหมู่บ้านหัวน้ำ หมู่ที่ 5 ด.ศิลาแดง อ.ปัว จ.น่าน	46

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแนภูมิ

แนภูมิที่ 1 แดงกระบวนการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมผ่านการดำเนินธุรกิจชุมชน	33
แนภูมิที่ 2 แดงแห่งที่มาของรายได้ของครัวเรือนกลุ่มตัวอย่าง	75

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย